

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

อำเภอนาทมควรดูกันบ้าง

นี่เราก็เริ่มไปส่งของตามโรงพยาบาลต่างๆ คือโรงพยาบาลนั้นสิ่งของไม่พอ เราต้องไปหนุนโรงนั้นโรงนี้เป็นประจำทุกวัน จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ไปทุกวันถ้าไม่มีงานมาขัดมาแย้ง เราไปอาทิตย์หนึ่งห้าโรง เมื่อวานเข้านาทม ไร่ ลำบากมาก นาทมเราเคยไปหนุนหนึ่งนั้นละเห็นความลำบากของทางโรงพยาบาล เมื่อวานนี้เราไปอีก ทางก็ไม่เป็นท่าด้วย เป็นหลุมเป็นบ่อเป็นโสกเป็นเหวไปเลย ไปลำบากมาก จนกระทั่งมาถึงอำเภอลำปางทางค้อยยังชั่วหน่อย ตั้งแต่แยกจากเซกาไปนาทม ไร่ ลำบากมาก ไกลอยู่นะจากเซกาไปถึงอำเภอนาทม ไกลพอประมาณ ทางไม่ดีเลย นี่ก็ไปส่งให้โรงพยาบาลนาทมเมื่อวาน นานๆ ไปที่หนึ่งโรงพยาบาลนี้ลำบากเหมือนกัน เมื่อวานไปก็ยังเห็นอยู่อย่างนั้นละ ลำบากทางเป็นหลุมเป็นบ่อ รถวิ่งธรรมดาไม่ได้ ต้องค่อยคืบค้อยคลานไปเมื่อวานก็เป็น

เราก็สุดกำลังเหมือนกันนะที่ช่วยชาติบ้านเมือง เรียกว่าสมบัติในวัดป่าบ้านตาดไม่มี ออกหมดด้วยความเมตตาณะ พวกประเภทอาหารการกินประเภทนี้ก็แยกไปๆ ถ้าโกดังเบาบางก็สั่งมา รถสิบล้อๆ สั่งเข้ามา จากนั้นก็แจกทานไป สงสารจะทำอย่างไร เราพอเป็นพอไป แต่ที่อื่นๆ มองไปแล้วมันดูไม่ได้ นำสงสาร สลดสังเวชด้วย ลำบากมากทางนั้นมาขอทางนี้มาขอเราก็ให้ไปส่วนใหญ่ๆ ส่วนย่อยลำบากมาก

เราไม่เอาอะไร มีแต่ช่วยโลกทั้งนั้น ช่วยทุกแบบทุกฉบับ นี่ทางคลังหลวงก็ขนทองคำเข้าได้ตั้งหมื่นกว่ากิโลมั้ง (๑๑,๗๒๘ กิโล) นี่ละขนทองคำเข้าคลังหลวง ๑๑,๗๒๘ กิโล เราขนทองคำเข้าคลังหลวง อย่างนั้นละธรรมดาที่ไหนราบรื่นนะ พี่น้องทั้งหลายดูเอา อย่างที่เราจับบริจาคจากท่านทั้งหลายเพื่อช่วยส่วนรวม ช่วยชาติบ้านเมืองของเราไม่มีอะไรตกเรือเสียหายไปไหนเลย บริสุทธิ์สุดส่วนตลอดเลย อย่างนั้นละ นี่เราทำด้วยความเป็นธรรมและเมตตาที่ครอบไปอีก

เวลาเราตายเราก็เขียนพินัยกรรมไว้แล้ว เอาให้สุดเลย เราจะไม่มีเอาอะไรในโลกโลกสมมุติที่เราจะสลัดพร้อมกันไปเลยทีเดียว สมมุติที่จะมาเกิดมาตายกองกันอยู่นี้ไม่มีแล้ว ในอัฐภาพนี้เป็นอัฐภาพสุดท้ายของเรา ใครจะหาว่าเราโกหกหมดเท็จโอ้อวดก็ให้ว่าไป แต่ระวังบาปจะกินหัวนะ นี่ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตายจึงได้ธรรมเหล่านี้มา เมื่อได้มามากน้อยก็ได้พูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังให้มีแก้ไขต่างหาก เราไม่ได้พูดเพื่อความโอ้อวด ให้มีแก้ไขอุตุสำหรับพยายามกัน ความดีนี้ไม่ขาดทุน คนมีคณจนทำบุญได้บุญด้วยกันหมดนั้นละ

นี่วาระสุดท้ายก็เขียนพินัยกรรมไว้ เวลาเราตายแล้วนี่ของจะมาทำโลงอะไร
 ระดับศพเผาพะให้สดสวยงดงามเราสั่งไว้แล้ว แต่มันจะฟังไม่ฟังต้องมีผู้กำกับอีกที
 หนึ่ง คือเงินก้อนนี้ที่บรรดาพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคในงานศพเราเนี่ย เราจะให้เก็บหอม
 รอมริบเข้ามารวมกันหมด เสร็จแล้วยกเงินก้อนนี้ไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวง เราจะเผา
 ด้วยไฟ พุดให้พี่น้องทั้งหลายฟังทั่วประเทศไทย นี่เครื่องเสียงนี้ตั้งอยู่นี่นะ เราพุดด้วย
 ความสัตย์ความจริง ไม่มีโอ้อวด โกหกปกคลุมไม่มี พุดอย่างตรงไปตรงมาเลย ตายนี่ก็มี
 แต่ไฟเผาเรา นอกจากนั้นสมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยก็ให้ทางคณะกรรมการ
 เก็บ เสร็จเรียบร้อยแล้วให้ไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวงในวาระสุดท้าย สำหรับเราเนี่ยจะเผา
 ด้วยไฟ ไม่เอาอะไรทั้งสิ้น

เราพอทุกอย่างแล้ว พุดให้ฟังชัดเจนเสีย ชาตินี้เป็นชาติที่ล้างโลกสกปรกโสภณ
 ออกจากหัวใจ ออกจากกิริยาความเคลื่อนไหวต่างๆ ให้เป็นความเคลื่อนไหวที่เป็น
 ประโยชน์แก่โลกต่อไป ไม่ให้เป็นความสกปรกรุกรุงรังเหมือนแต่ก่อนแล้ว แต่ก่อนก็
 พยายามรักษามันก็เป็นไปตามเรื่องของมัน จะว่าโง่เขลาไม่ทันกิเลสมันก็สกปรกบ้าง
 อาจเป็นได้อันนี้แหละ แต่จะให้เป็นอย่างเจตนาไม่มี เงินทั้งหมดที่เขามาบริจาคนี้จะเอาเงิน
 จำนวนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย สำหรับที่จะมาปลูกโรงนั้นสร้างโรงนี้
 ระดับซากผีที่เนาพะอยู่ในหีบนั้นอย่าเอามายุ่งนะ มีแต่ไฟเผาเข้าไป ของที่เป็น
 ประโยชน์เอาไว้สำหรับผู้ยังมีชีวิตอยู่ต่อไป ผู้หมดชีวิตแล้วอะไรสมควรแก่คนหมดชีวิต
 ก็มีไฟเท่านั้นเผาเผาเข้าไปเลย

เราไม่เอาอะไร เราปล่อยวางโดยสิ้นเชิง ชาตินี้เป็นชาติที่ปล่อยวาง พี่น้อง
 ทั้งหลายฟังเสีย ได้ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตายเป็นเวลา ๙ ปีเต็มได้ออกปฏิบัติ เรียน
 หนังสืออยู่ ๗ ปี พอปีที่ ๘ ก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นเกี่ยวกับเรื่องมรรคผลนิพพาน คือ
 จะเอามรรคผลนิพพานให้ได้ ถ้ามีผู้บอกว่ามรรคผลนิพพานยังมีอยู่แล้วเราจะมอบกาย
 ถวายตัวแก่ท่านผู้นั้น แล้วจะเอาตายเข้าว่าด้วยความเพียรเลย แล้วก็เอาอย่างนั้นจริงๆ
 ด้วย

พอไปหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นก็ผางๆ ขึ้นเลย ท่านมาหาอะไร นั้นขึ้นแล้ว อันนั้น
 เป็นนั้นๆ ท่านว่า ไม่ใช่บาป ไม่ใช่บุญ ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม บาป-บุญ-กิเลส-ธรรม
 แท้ๆ อยู่ที่ใจ ให้พุดลงไปตรงนี้ด้วยจิตตภาวนา เออ..ล้างให้มันหมดกิเลส ล้างกิเลส
 หมดแล้วกองทุกข์ไม่มี กิเลสละสร้างกองทุกข์ ท่านพุดถึงใจมากนะ เราก็ก็นั่งเฝ้าใจ
 พาดอยู่ถึง ๘ ปี ๙ ปีตั้งแต่ออกปฏิบัติ เรียกว่าตกรอกทั้งเป็นเลย คือทำอะไรมันทำจริง
 ไม่เหลวไหล ถ้าว่าเอาละที่นี้เชื่อแล้วจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นชี้แจงให้ฟังเรื่องมรรคผล
 นิพพาน สง่างามอยู่ตลอดเวลา แต่ใครจะมีวาสนาบ้างพอที่จะได้มรรคผลนิพพานมา

ระดับหัวใจละ ก็มีปัญหายุ่งเหยิงที่นั่น ปัญหาที่อยู่ที่เรา ก็อยู่ที่เรา ถ้าเราจริงจังเราก็จะ
ได้มรรคผลนิพพานมาครองใจ ก็ฟัดตั้งแต่นั้นอีกแหละ เอาเป็นเอาตายเข้าว่า
เหมือนกัน พุทสมมรรคสมผล สมใจทุกอย่าง

เพราะฉะนั้นจึงว่าเลิกหมดแล้ว เรื่องสมมุติทั้งหมดเลิกจากหัวใจหมด ไม่มีอะไร
เหลือแล้ว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย เราจะทำประโยชน์ให้แก่โลกสงสารเต็มกำลังของเรา
เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ปล่อยเลย ไปเลย จะไม่มาซ้ำๆ ซากๆ อีกต่อไป อยมุนิตมา ชาติ
ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ต่อไปนี้เราจะไม่กลับมาเกิดให้ได้เผา
ตายกองกันอยู่ที่นี่อีกต่อไป ว่าให้มันชัดอย่างนี้ละ มันประจักษ์ในหัวใจแล้ว ฝั่งวิมุตติกับ
ฝั่งสมมุติ..สมมุติว่านี่ล้าคลอง นี่ฝั่งวิมุตติ นี่ฝั่งสมมุติ มันก็ชัดๆ อยู่ในใจแล้ว

ไม่หาอะไรแล้ว หุดเข้ามา ใจอึมพอ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวเสียอย่างเดียว
ปล่อยหมดเลย ใจกับธรรมกับกิเลสมันอยู่ด้วยกัน ไม่มีเมื่องพอ คนจะเป็นจะตาย
เพราะใจกับกิเลสส่วนมาก มากกว่าธรรม จะเอาคนให้ตายจริงๆ ถ้าใจมีธรรมเข้าไปกับ
กิเลสก็ชักออกฟอกออกๆ มันก็ค่อยหมดไป เหลือแต่ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน
จากนั้นก็จ้ดตลอดไปเลย ยืนเดินนั่งนอนทำนผู้บริสุทธิ์ไม่มีเวลาไหนที่จะอับเฉาเศร้า
หมอง ไม่ว่าจะยืนว่าเดินว่านั่งว่านอน สง่าอยู่ตลอดเวลา

นั่นละนิพพานเที่ยงตรงนั่นละ จิตนั่นเป็นจิตธรรมชาติแล้ว จิตธรรมชาติสว่างาม
ตลอดเวลา ธรรมพระพุทเจ้าสอนลงเพื่ออันนี้เอง ใครตั้งใจเอาจริงเอาจังก็เห็นจะรู้
ถ้าใครแหละแหละๆ ก็ไปตายกองกันอยู่เหมือนที่เคยเป็นนั่นแหละ ชาตินี้เป็นมนุษย์
ชาติหน้ามันจะไปเป็นอะไรก็ไม่รู้ สำคัญอยู่ที่จิตเอนไปทางไหน หนักไปทางไหน ทางชั่ว
ทางดี ถ้าไปทางชั่วมันก็ลงต่ำ ไปทางดีก็ขึ้นสูง สูงจนถึงพระนิพพานเลย ฝึกได้จิตเรา
ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

นี่เราก็จวนแล้วกำลังจะ ๙๕ เดือนสิงหาคมที่ ๑๒ สิงหาคมเดือนข้างหน้าจะเต็ม
๙๕ แล้ว เวลานี้อ่อนมากแล้วนะ ไปไหนมาไหนอ่อน ไม่เหมือนแต่เก่าแล้ว เดินมานี้ก็
อ่อนแล้ว มันหมดกำลังของมัน แต่จิตใจไม่มีวัย ไม่อ่อน สง่าอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา
ส่วนภาชนะสำหรับใส่จิตนี้ซีมันชำรุดทรุดโทรม เดินไปไหนมาไหนเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า
หาความผาสุกสบายไม่ได้ จิตไม่มีวัย นิพพานเที่ยงก็คือจิตที่บริสุทธิ์ล้วนๆ แล้วนั่นละ
เอาตรงนั้นแล้วนิพพานเที่ยงขึ้นมาทันที

ชาตินี้เป็นชาติที่เราได้ช่วยชาติบ้านเมือง เราช่วยทุกแบบทุกฉบับ เพราะอะไร
เพราะเราไม่เอา มีเท่าไรๆ แม้เข้ามาในวัดนี้ก็ออกหมดไม่ให้อยู่ มีของมากน้อยเข้ามา
ในวัดนี้แจกไปหมด อะไรสมควรแก่วัดแก่เราก็ไปทางวัดวา อะไรสมควรแก่ประชาชนคน

ทุกซ์คนจนก็แจกไปแจกไปอย่างนั้นละ ในวัดนี้ไม่ให้มี ไม่เก็บ ไม่สั่งสมอะไร อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอยังอัฏภาพให้เป็นไปเพื่อได้ประกอบความพากเพียรเท่านั้นพอ

พากันจำเอานะ ชีวิตนี้ละคือใจ ใจนี้ละพาท่องเที่ยวตลอด คือใจจะไปนี้ไปเพราะดีเพราะชั่ว ดีหนุนไป ชั่วหนุนไป ถ้าใครทำชั่วความชั่วก็กดจิตใจลง ถ้าใครทำดีความดีก็หนุนจิตใจให้สูงขึ้น ๆ มีสองอย่างเท่านั้น บาบกับบุญที่ติดใจไป นอกนั้นทั้งหมดเหล่านี้ไม่มีใครเอาไปได้ละ ในโลกอันนี้ไม่มีใครหาบหามอะไรไปได้ละ ตายแล้วก็ทิ้งเท่านั้น ส่วนบุญกับบาปติดกับหัวใจ ถ้าใจฝึกหัดดีแล้วใจก็ดีแนว แน่วแน

เวลาใจยังไม่ได้รับการอบรมนี้ว่าเหวณะ พูดถึงเรื่องการเป็นการตายนี้จิตใจเหี่ยวห่อ ไม่อยากพูด อยากหยุด พูดเรื่องเพลิดเพลินเข้ามากลบมันเสีย นี้ละเวลาจิตไม่พอในความดีทั้งหลาย ที่นี้เวลาสร้างเข้า ๆ จิตมีความอาจหาญชาญชัยเพราะมีเกราะกำบังแล้ว ความดีมี เครื่องแกมมี ต่อไปก็อาจหาญชาญชัย สุดท้ายความเป็นกับความตายมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีอะไรต่างกัน ถ้าเราไม่ได้คิดถึงประโยชน์ของโลกแล้วการเป็นกับการตายมีน้ำหนักเท่ากัน ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็จะทำประโยชน์ให้โลกได้เท่าที่กำลังอำนาจอันนี้ความเป็นอยู่ก็มีน้ำหนักมากกว่า แยกออกสองทางเท่านั้นเอง สำหรับเจ้าของพอทุกอย่างแล้ว ไม่เอาอะไร แต่ส่วนโลกที่บกพร่องมีความจำเป็นที่จะอาศัยคนอื่นอยู่ก็ช่วยกันไปอย่างนั้นละ ดังที่ช่วยโลกอยู่เวลานี้ ช่วยตลอด

เมื่อวานนี้ไปบ้านนาทม โถ รถจนจะไปไม่ได้ ถนนหนทางสายนี้ทางราชการเราไม่ดูบ้างหรืออย่างไรนะ อำเภอนาทมถนนเป็นหลุมเป็นบ่อเป็นเหวไปหมด จนรถจะวิ่งไม่ได้ละเมื่อวาน อำเภอนาทมควรจะดูกันบ้างเป็นอย่างไร อำเภอนาทมนี้ขึ้นกับจังหวัดนครพนมละมั่ง เสียมากทาง เมื่อวานเอาของไปส่งโรงพยาบาลอำเภอนาทม เสียมากที่เดียวทาง ถ้าได้ซ่อมเสียก็จะดี

ไปที่ไหนซอกแซกดูทุกแห่งทุกหนนั้นละ ทางนาทมเสียมากถนนหนทาง จนมาเข้าเซกาจึงไปได้นะ ถนนเซกานี้เป็นถนนใหญ่พุ่งออกไปบ้านแพง ทางนี้ก็ออกมาทางหนองหิ้งหรืออะไร ส่วนแยกจากเซกาเข้าไปอำเภอนาทมลำบากมากทีเดียว ไปแล้วเมื่อวาน รถวิ่งไม่ได้เลย มันเป็นหลุมเป็นบ่อจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา โครมคราม ๆ ไปอย่างนั้นค่อย ๆ ไป ไปเร็วไม่ได้ เพราะมันเป็นหลุมเป็นบ่อ เมื่อวานนี้ไปแล้ว

ไปทุกแห่งทุกหนนะเราที่ไหนพอช่วยได้ เราไม่เอาไม่มี ในวัดนี้ไม่ให้มีอะไร มีแต่ของที่แจกทาน เฉลี่ยเผื่อแผ่สำหรับคนทุกซ์คนจนให้ได้อาศัยกันบ้างพอประมาณ เราอย่างนั้นต่างหาก เราไม่ได้เก็บอะไร ไม่เอา เฉลี่ยให้ทั่วถึงกันหมด เก็บนี้เก็บไว้หาอะไร ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร ตายแล้วก็ทิ้งอยู่อย่างนั้น เราทำประโยชน์ให้โลก เวลา

มีชีวิตอยู่ก็ทำประโยชน์ ตายไปแล้วประโยชน์นั้นก็เกิดไปอีกบุญก็เป็นของตัวเอง นั่นละ เป็นความถูกต้อง

เดี๋ยวนี้มันวิ่งมันเวียนมันเป็นอะไรไม่รู้ณะ เมื่อวานเข้าหาวันนี้แปลกๆ อยู่ ธาตุชั้นนี้ก็อย่างว่าคืออ่อนลงๆ ทุกวัน ธาตุชั้นนี้ไม่ได้แข็งขึ้นนะ อ่อนลง เดินไปนี่โซซัดโซเซ ลุกขึ้นจะเดินไปที่เดียวไม่ได้นะ พอลุกขึ้นแล้วต้องตั้งท่าตั้งทางสังเกตสังกาพิจารณาเห็นว่าพอเคลื่อนไหวได้แล้วค่อยเคลื่อนไหว คอยสังเกต ไม่อย่างนั้นวิ่งเวียน ล้ม เราเคยล้มแล้ว เดินออกมาจากกุฏิออกมานอก ล้มกลางทาง วิ่งเวียน กว่าไต่ต้นไม้มันก็ไม่วิ่งแรงนัก เพราะกว่าไต่ต้นไม้จับเอาไว้มันไม่ลงรุนแรง เดี่ยวนี้ทุกวันเป็นอย่างนี้ละ มันวิ่งเวียนที่เดียวล้มตมเลย

ให้พากันสร้างความดีงามนะ ใจนี้ไม่มีที่อาศัย ร่างกายอาศัยสิ่งเหล่านี้ที่มี เราหาได้มามากน้อยร่างกายของเราก็อาศัยพอมีชีวิตยังอยู่ พอตายไปแล้วสิ่งเหล่านี้จะไม่ได้อาศัย จะอาศัยบุญกรรมนะ บุญกรรมคือบาปกับบุญ ใครสร้างบาปก็บาปกดลง ใครสร้างความดีความดีก็หนุนขึ้นไป ให้พากันสร้างความดี ให้เชื่อท่านผู้ดี ผู้เลิศผู้เลอ ผู้โลกวิทูรู้แจ้งโลกมีใคร ก็มีพระพุทธเจ้า สอนไว้แล้วไม่ผิดไม่พลาดนะ พวกเราพวกผิดพลาดกันทั้งนั้นนั่นแหละ แล้วต่างคนก็บินไปทางผิดพลาด ผิดไปเรื่อย ๆ ไม่ยอมฟังเสียงผู้ตาดูแจ้งตาสว่าง โลกวิทูคือท่านผู้รู้แจ้งตาสว่างได้แก่พระพุทธเจ้าของเรา สอนอะไรที่ไหนถูกต้องหมด แต่เรานี้ก้าวไปไหนผิดหมดๆ เพราะมันไม่เชื่อครู ไม่ฟังครู ต่อไปนี่ให้ฟังครูนะ เราจะมีที่ยึดที่เกาะ ถ้าฟังแต่เรื่องอำนาจของกิเลสตัณหาที่ตกเหว ตกบ่อไปละ เอาเท่านั้นละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com or www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ